

Antiga Audiència, **dijous 2 de febrer de 2006**

La dama de honor

La demoiselle d'honneur, Claude Chabrol, 2004

El director

Nascut a París el 1930, Claude Chabrol va ser un dels membres fundadors de la *nouvelle vague* francesa. La seva filmografia, prolífica i sòlida, ha girat sempre sobre l'eix del *thriller* de suspens, un gènere que ha utilitzat per escenificar la col·lisió entre la moral burgesa de contenció i la passió més violenta. Ell va començar la carrera el 1958 i en tots aquests anys ha treballat com actor, guionista i productor de pel·lícules alienes (com *À Bout de Souffle*, de Godard). El present film, fet el 2004, ens demostra que, passats els 70 anys, encara sap muntar una bona obra a partir de les obsessions de la vida.

Sinopsi

Philippe és un noi atractiu de 25 anys que porta una vida normal; viu amb la seva mare i dues germanes més petites en un barri tranquil residencial i ha començat a treballar en una immobiliària. Durant la boda de la seva germana se sent atret per la dama d'honor, Senta, en un cas d'amor a primera vista. Però la passió de Senta consumeix Philippe. Fins i tot, proposa matar un estrany com a prova del seu amor mutu.

Les constants

Davant una nova pel·lícula de Claude Chabrol, un pot sentir la mateixa comoditat que enfrontar-se a la darrera obra de Woody Allen o Wong Kar-Wai. Més de quaranta anys filmant les seves obsessions han fet acostumar els espectadors més fidels. Les constants de la filmografia de Chabrol tornen a aparèixer a *La dama d'honor*. L'enganyosa calma

d'una petita ciutat de províncies, les misèries quotidianes, els secrets d'una família burgesa i el crim són la justificació per analitzar la condició humana a través del *thriller*. Aquest és el ritme tranquil i rutinari que el director imprimeix a les seves obres.

Aquesta sensació que res no passa és precisament l'eina que utilitza Chabrol per després espantar l'espectador quan arriba la tempesta, que tot s'ho menja, sense que res hagi canviat aparentment (en el seu exterior) en el decurs de la pel·lícula. Aquest és l'estil que Chabrol ha anat depurant amb el pas dels anys, al menys fins al punt d'aconseguir no fer una darrera l'altra el mateix film.

La novetat

La dama d'honor ofereix com a novetat, enfront d'anteriors ficcions de Chabrol, l'anàlisi lúcida i d'una exacerbada passió amorosa que, duta al límit per la peculiar manera d'entendre-la d'un dels integrants de la parella, comporta una sèrie d'imprevisibles conseqüències. Després del minuciós estudi de la perversitat, *Merci Pur le Chocolat*, i l'enèsima i dissecció de la família burgesa, de bon nom que era *La Fleur du Mal*, Chabrol fixa aquí la seva mirada en dos personatges absolutament arravatats sobre els quals articula una dansa d'amor, desig i mort. Aquestes aportacions no són noves en el món cinematogràfic, sinó que el veterà director sap com dur-se-les al terreny i fer que encaixi a la perfecció i de manera coherent amb els temes sobre els quals ha tornat, una vegada i una altra, al llarg de la seva filmografia.

Ruth Rendell

Com *La Cérémonie*, una de les seves grans pel·lícules, *La dama d'honor* està basada en una novel·la policíaca de Ruth Rendell, una escriptora l'univers de la qual i el de Chabrol semblen estar en sintonia si s'ha de jutjar pels excel·lents resultats fílmics que ha donat la seva col·laboració. *La dama d'honor* es pren el seu temps en arrencar: Chabrol es deté durant els primers minuts per fer una de les seves disseccions típiques del principal protagonista de la història i el seu entorn més proper.

El protagonista

Philippe —interpretat pel protagonista de *La pianista* de Michael Haneke, que aquí passa per una relació similar— és un jove que pertany a una família més o menys burgesa de províncies, en la qual ocupa el paper de l'home de la casa. Ell és responsable i seriós, té una bona feina i duu una vida còmoda. Però amaga algunes inseguretats: Chabrol les posa de manifest amb el bust que domina l'inici del film, un bust que la seva mare regala primer a un possible pretendent que, en el fons no està gens interessat en ella, i que Philippe recupera després que aquest se n'hagi desfet. És interessant observar com, amb fina ironia, Chabrol retrata el caràcter obsessiu que oculta Philippe a través de la dependència fetitxista que aquest té amb el busto, que no mostra a la família i que juga un paper curiós en la història.

La figura femenina

És llavors quan fa la seva aparició Senta, una dona desconcertant i turbadora capaç de suggerir amb només una mirada

abismes de passió tan prometedors com perillosos. Senta sedueix Philippe. Així, ell es veu arrossegat per la fascinació d'una dona que es condueix per l'amor des d'uns plantejaments tortuosos, fins i tot sòrdids, oposats per descomptat als principis de la seva vida. Chabrol evita curosament qualsevol tipus d'enjudiciament de tipus moral i s'aplica a proporcionar a Senta un rerefons per a entendre el personatge des de les seves pròpies motivacions.

Motor de destrucció

Chabrol mostra com una passió que comença com altres històries d'amor esdevé en un joc malaltís i destructiu que acaba per conduir al crim —poc importa al director més enllà del joc que oferix per a l'evolució dels personatges—. Chabrol juga amb l'element sexual d'una manera més evident que mai, furga en les teranyines d'aquesta passió i acaba oferint una visió pessimista: la pulsio amorosa és motor de la vida, però també de la destrucció quan una de les parts implicades voreja els límits del seny.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Claude Chabrol
 Guió: Claude Chabrol i Pierre Leccia
 Producció: Patrick Godeau i Antonio Passalia
 Fotografia: Eduardo Serra
 Música: Matthieu Chabrol
 Muntatge: Monique Fardoulis
 Vestuari: Mic Cheminal
 Nacionalitat: França-Alemanya
 Any: 2004
 Durada: 110 minuts

Equip artístic

Benoît Magimel: Philippe
 Laura Smet: Senta
 Aurore Clément: Christine

Filmografia

2004
La Demoiselle d'Honneur

2003
La Fleur du Mal

2000
Merci Pour le Chocolat

1999
Au Coeur du Mensonge

1997
Rien Ne Va Plus

1995
La Cérémonie

1994
L'Enfer

1993
L'Oeil de Vichy

1992
Betty

1991
Madame Bovary

1989
Jours Tranquils a Clichy
Docteur M.

1988
Une Affaire de Femmes

1987
Le Cri du Hibou
Masques

1986
Inspecteur Lavardin

1984
Pulet Au Vinaigre

1982
Les Fantomes du Chapelier

1980
Le Cheval d'Orgueil

1978
Violette Nozière

1977
Les Liens de Sang
Alice ou la Dernière Fugue

1976
Folies Bourgeoises
Les Magiciens

1975
Les Innocents aux Mains Sales
Une Partie De Plaisir

1974
Nada

1973
Les Noces Rouges

1972
Doctour Popaul

1971
La Décade Prodigieuse
Juste Avant La Nuit

1970
Le Boucher
La Rupture

1969
Que la Bête Meure

1968
Les Biches
La Femme Infidèle

1967
La Route de Corinthe

1966
Ligne De Demarcation
La Scandale

1965
Le Tigre Se Parfume a la Dynamite
Paris vu Par...
Marie Chantal Contre Docteur Kha

1964
Les Plus Belles Escroqueries Du Monde
Le Tigre Aime la Chair Fraiche

1963
Landru

1962
Ophélie
L'Oeil du Malin
Les Seot Péchés Capitaux

1961
Godelureaux

1960
Les Bonnes Femmes

1959
Les Cousins
À Double Tour

1958
Le Beau Serge